

84

ZARZĄDZENIE NR 1505 KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 7 grudnia 2009 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP Nr 9, poz. 48 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 31) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku, gdy sprawcą wykroczenia jest wymieniona w art. 5 ust. 1 pkt 6 k.p.w. osoba posiadająca immunitet materialny zakrajowy, policjant poprzestaje jedynie na sporządzeniu karty informacyjnej, na formularzu sporządzonym według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Tryb postępowania określony w ust. 1 stosuje się również w przypadku popełnionego przez członka Parlamentu Europejskiego wykroczenia pozostającego w związku z działalnością prowadzoną w ramach wykonywania mandatu.”,

c) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, gdy sprawcą wykroczenia jest osoba posiadająca immunitet formalny, określony w art. 5 ust. 1 pkt 7 k.p.w.:

- 1) poseł, senator, członek Parlamentu Europejskiego, sędzia trybunału Konstytucyjnego, sędzia Trybunału Stanu, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – policjant, o ile zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego wobec

osoby korzystającej z immunitetu jest niewystarczające, poprzestaje na sporządzeniu notatki urzędowej, zwanej dalej „notatką”, zawierającej szczegółowy opis zdarzenia oraz dane identyfikujące sprawcę wykroczenia, którą wraz z materiałami, zebranymi bez udziału osoby posiadającej immunitet, przekazuje dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia;”,

d) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, gdy sprawcą wykroczenia jest poseł lub senator albo członek Parlamentu Europejskiego, właściwy dla miejsca zdarzenia organ Policji, niezwłocznie po ujawnieniu wykroczenia, kieruje do komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji wnioski o udzielenie pomocy prawnej w zakresie uzyskania zezwolenia na ściganie. Do wniosku dołącza się akta sprawy (akta czynności wyjaśniających ograniczonych do udokumentowania popełnionego wykroczenia oraz zebrania danych niezbędnych dla uzyskania zezwolenia na ściganie).”,

e) po ust. 4c dodaje się ust. 4d-4f w brzmieniu:

„4d. Po otrzymaniu i sprawdzeniu pod względem formalnym wniosku, o którym mowa w ust. 4a, kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej do spraw prewencji, działający w imieniu Komendanta Głównego Policji, niezwłocznie kieruje do Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej lub Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, wnioski o wyrażenie zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej, sporządzony według wzoru określonego w załączniku nr 1a do zarządzenia.

4e. Decyzję uprawnionego organu w zakresie wyrażenia zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej kierownik, o którym mowa w ust. 4d, przekazuje bezzwłocznie wraz z otrzymanymi wcześniej aktami czynności wyja-

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065, Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323 i Nr 195, poz. 1502.

- śniających – do jednostki organizacyjnej Policji prowadzącej postępowanie w danej sprawie.
- 4f. Wniosek, o którym mowa w ust. 4a, sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 1b do zarządzenia.”;
- f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. W przypadku popełnienia przez strażaka Państwowej Straży Pożarnej wykroczenia związanego z wykonywaniem polecenia służbowego – policjant poprzestaje na sporządzeniu notatki urzędowej, którą przekazuje dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia. Notatkę przesyła się właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej w celu wdrożenia odpowiedzialności dyscyplinarnej za wykroczenie. W przypadku, gdy wykroczenie nie jest popełnione w wyniku wykonywania polecenia służbowego lub strażak wykonując polecenie służbowe umyślnie dopuszcza się wykroczenia – postępowanie prowadzi się na ogólnych zasadach”;
- 2) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia należy przyjąć w każdej jednostce Policji, bez względu na to, czy jest to jednostka Policji właściwa miejscowo i rzeczowo do prowadzenia czynności w danej sprawie. Z przyjęcia zawiadomienia sporządza się protokół, z zastrzeżeniem ust. 8, 9 i 10.”
- 3) w § 103 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Czynności wyjaśniające związane z uzyskiwaniem wymaganego zezwolenia na ściganie sprawcy wykroczenia będącego posłem, senatorem lub członkiem Parlamentu Europejskiego wykonuje w drodze pomocy prawnej komórka organizacyjna Komendy Głównej Policji właściwa do spraw prewencji, według procedury określonej w § 6 i z udziałem specjalistów z innych komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji, jeżeli uzasadniają to okoliczności sprawy.”;
- 4) załącznik nr 1a do zarządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia;
- 5) dodaje się załącznik nr 1b do zarządzenia stanowiący załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia;
- 6) w załączniku nr 2 do zarządzenia po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a. Zakres krajowego „wspólnotowego” immunitetu materialnego przysługującego posłom do Parlamentu Europejskiego (eurodeputo-

wanym) określa art. 9 Protokołu nr 36 w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, podpisanego w Brukseli w dniu 8 kwietnia 1965 r. (Dz. Urz. WE C 321E z 29.12.2006 r. str. 317), który stanowi, że członkowie Parlamentu Europejskiego nie podlegają żadnej formie dochodzenia, zatrzymania lub odpowiedzialności sądowej – za działalność prowadzoną w związku z wykonywaniem mandatu (w zakresie wyrażanych poglądów lub stanowisk zajmowanych w głosowaniu parlamentarnym). Wyłączenie tej odpowiedzialności ma charakter bezwzględny, ponieważ nie jest możliwe wyrażenie przez Parlament Europejski zgody na ściganie. Immunitet materialny gwarantuje eurodeputowanym wolność wyrażania opinii nie tylko w „murach parlamentu”, a więc na posiedzeniach plenarnych, komisji i innych organów Parlamentu Europejskiego, ale także w ramach aktywności poza Parlamentem Europejskim (np. podczas uczestnictwa w oficjalnych delegacjach). W zakresie przedmiotowym wspólnotowego immunitetu materialnego mieszczą się wszelkie możliwe formy ekspresji, za pomocą których eurodeputowany wyraża swoje poglądy polityczne (np. wywiad w mediach, rozwieszenie w miejscu publicznym plakatu z określoną treścią (za zgodą dysponenta tego miejsca). W zakresie tym nie będą się jednak mieścić konferencje prasowe, debaty radiowe i telewizyjne, kampanie wyborcze czy publikacje o charakterze prywatnym, których celem nie jest wykonywanie obowiązków związanych z członkostwem w Parlamencie Europejskim. Eurodeputowani uzyskują immunitet materialny z początkiem pięcioletniej kadencji, która rozpoczyna się z chwilą otwarcia pierwszego posiedzenia Parlamentu Europejskiego (zwoływanego w pierwszy wtorek po upływie miesiąca od zakończenia wyborów w ostatnim państwie członkowskim) i trwa do czasu otwarcia pierwszego posiedzenia Parlamentu następnej kadencji.”.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Policji
gen. insp. Andrzej Matejuk

**Załączniki do zarządzenia nr 1505
Komendanta Głównego Policji
z dnia 7 grudnia 2009 r.**

Załącznik nr 1

Załącznik nr 1a

Wzór wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI**

L. dz. _____

Warszawa, dnia

**Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej¹⁾
Pan**

(za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości –
Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej)

**Wniosek
o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła²⁾ do odpowiedzialności za wykroczenie**

Działając na podstawie art. 7 ust. 1, art. 7b i art. 10b ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199, z 2004 r. Nr 116, poz. 1202 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 28, poz. 446 i Nr 169, poz. 1414 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 z 2009 r. Nr 144, poz. 1177)⁵⁾ – wnoszę o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności za wykroczenie Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej⁴⁾

Pana (Panią)
ur. w

któremu (której) zarzuca się, że:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

(opis czynu ze wskazaniem miejsca, czasu, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków – w tym wysokości wyrządzonej szkody oraz wskazanie kwalifikacji prawnej)

UZASADNIENIE

.....
.....

(uzasadnienie powinno zawierać szczegółowy opis zdarzenia z uwzględnieniem sposobu zachowania się osoby posiadającej immunitet, czynności podjętych przez policjantów, innych okoliczności istotnych dla oceny zdarzenia)

Jednocześnie udzielam _____ (*stopień, imię i nazwisko*), funkcjonariuszowi Komendy Głównej Policji pełnomocnictwa do reprezentowania Policji jako wnioskodawcy podczas rozpatrywania niniejszego wniosku przez Komisję Regulaminową i Spraw Poselskich Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.⁵⁾

Z upoważnienia Komendanta Głównego Policji

.....
(pieczęć i podpis Dyrektora Biura Prewencji Komendy Głównej Policji)

- 1) wpisać odpowiednio: Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego.
- 2) wpisać odpowiednio: senatora, członka Parlamentu Europejskiego.
- 3) jeżeli wniosek dotyczy członka Parlamentu Europejskiego dodać w pierwszej kolejności „art. 10a Protokołu nr 36 w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, podpisanego w Brukseli w dniu 8 kwietnia 1965 r. (Dz. Urz. WE C 321E z 29.12.2006 r. str. 317)”.
4) wpisać odpowiednio: Senatora Rzeczypospolitej Polskiej, Posła do Parlamentu Europejskiego.
- 5) wpisać „Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich Senatu Rzeczypospolitej Polskiej” – jeśli wniosek dotyczy senatora; nie zamieszczać adnotacji o pełnomocnictwie, jeżeli wniosek dotyczy członka Parlamentu Europejskiego.

Załącznik nr 2

Załącznik nr 1b

Wzór wniosku o udzielenie pomocy prawnej w zakresie uzyskania zezwolenia na ściganie

.....
(pieczęć jednostki organizacyjnej Policji)

L. dz. _____

.....
(miejscowość, data)

**DYREKTOR BIURA PREWENCJI
KOMENDY GŁÓWNEJ POLICJI**

**Wniosek
o udzielenie pomocy prawnej w zakresie uzyskania zezwolenia na ściganie**

Działając na podstawie § 6 ust. 4a zarządzenia nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP Nr 9, poz. 48, z późn. zm.) wnoszę o udzielenie pomocy prawnej w zakresie uzyskania zezwolenia na ściganie _____

(wpisać odpowiednio: posła, senatora, członka Parlamentu Europejskiego):

Pana (Pani) _____
(imię i nazwisko)

ur. _____ w _____
któremu (której) zarzuca się, że:

(dokładne określenie zarzucanego czynu, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody).

Uzasadnienie

(uzasadnienie powinno zawierać szczegółowy opis zdarzenia z uwzględnieniem sposobu zachowania się osoby posiadającej immunitet, czynności podjętych przez policjanta, innych okoliczności istotnych dla oceny zdarzenia)

(pieczęć i podpis kierownika jednostki organizacyjnej Policji)